

دعوت به شرکت در تظاهرات در پاریس

در همبستگی با مبارزات مردم ایران

جمعی از انجمن‌های مترقی در فرانسه، در همبستگی با مبارزات مردم ایران تظاهراتی را در روز یکشنبه نهم اکتبر در پاریس برگزار می‌کنند.

جنبش جمهوریخواهان دموکرات و لائیک ایران، در راستای مبارزه برای آزادی، جمهوری، دموکراسی و جدایی دولت و دین (لائسیته) در ایران، از این تظاهرات حمایت می‌کند و ایرانیان ساکن پاریس را دعوت به شرکت در آن می‌نماید.

زمان : یکشنبه نهم اکتبر ۲۰۲۲ ساعت
15

Place des fêtes

Métro : Ligne 7 bis et 11

Station : Place des fêtes

manifestation

IRAN

**femme
vie
liberté**

dimanche 9 octobre 15h
de place des fêtes à place de la république

Paris 19, Metro Lignes 11 et 7bis

la coordination des groupes de gauche et féministes

همبستگی با معترضان در ایران

بیانیه سندیکاهای کارگری فرانسه

در پی قتل مهسا ژینا امینی جوان در ۱۶ سپتامبر به دست گشت ارشاد، سراسر ایران لبریز از خشم می شود. با اعلام خبر مرگ وی، در منطقه کردستان محل زندگی او و هم چنین در تهران و در بسیاری از دانشگاه های کشور، شاهد جنبشهای اعتراضی هستیم.

در فردای روز قتل مهسا، سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی واحد تهران و حومه در بیانیه ای اعلام می کند :

«سندیکای اتوبوسرانی واحد تهران و حومه در پی قتل مهسا ژینا امینی، جوانی ۲۵ ساله، که در ۱۶ سپتامبر در تهران به دست گشت ارشاد کشته شد، تألم و تأسیف خود را اعلام می کند. ما در این مورد با تمام هم و جگر خود ایستادگی می کنیم و از تمام هم و جگر خود برای حمایت از خانواده و دوستان این جوان استفاده می کنیم. ما همچنین از تمام هم و جگر خود برای حمایت از تمام کسانی که در ایران و در سراسر جهان به دلیل عقاید و باورهای خود مورد آزار و اذیت قرار می گیرند، ایستادگی می کنیم.»

سندیکای اتوبوسرانی واحد تهران و حومه، از تمام هم و جگر خود برای حمایت از تمام کسانی که در ایران و در سراسر جهان به دلیل عقاید و باورهای خود مورد آزار و اذیت قرار می گیرند، ایستادگی می کند. ما همچنین از تمام هم و جگر خود برای حمایت از تمام کسانی که در ایران و در سراسر جهان به دلیل عقاید و باورهای خود مورد آزار و اذیت قرار می گیرند، ایستادگی می کنیم.

سندیکای اتوبوسرانی واحد تهران و حومه، از تمام هم و جگر خود برای حمایت از تمام کسانی که در ایران و در سراسر جهان به دلیل عقاید و باورهای خود مورد آزار و اذیت قرار می گیرند، ایستادگی می کند. ما همچنین از تمام هم و جگر خود برای حمایت از تمام کسانی که در ایران و در سراسر جهان به دلیل عقاید و باورهای خود مورد آزار و اذیت قرار می گیرند، ایستادگی می کنیم.

می‌کنند.

شعارهایی مانند: «مرگ بر جمهوری اسلامی»، «مرگ بر دیکتاتور»، «نه شاه و نه ولی فقیه» هر روزه سر داده می‌شوند.

تا ۲۶ سپتامبر، پلیس حداقل ۷۶ نفر را کشته است. کشته شدن حدیث نجفی با اصابت شش گلوله احساسات زیادی را برانگیخته است.

هزاران نفر بازداشت‌شده اند، برای مثال تا به امروز بیش از ۷۰۰ نفر تنها در یکی از استان‌های کردنشین در شمال کشور دستگیر شده اند. بسیاری از دستگیرشدگان پس از محاکمه های ناعادلانه، شکنجه شده و به حبس یا شلاق محکوم می‌شوند. بسیاری از خانواده های زندانیان برای آزادی بستگان خود در مقابل زندان ها تجمع کرده اند.

در مواجهه با محبوبیت این جنبش، دولت دسترسی به وسایل ارتباطی از طریق اینترنت را مسدود کرده است. در سراسر جهان بر تعداد تظاهرات در حمایت از این اعتراضات افزوده می‌شود.

ما سرکوب معترضان را به شدت محکوم می‌کنیم و از حکومت ایران می‌خواهیم که فوراً و بدون قید و شرط همه معترضان بازداشت شده و هم چنین مدافعان حقوق بشر، مبارزان سندیکاها، کارگری، فعالان دانشجویی، روزنامه‌نگاران و غیره را آزاد کند.

به ویژه، ما حمایت می‌کنیم از :

- حق اساسی زنان در صاحب اختیار داشتن بدنشان،
- لغو قانون حجاب اجباری و هم چنین کلیه قوانین مردسالارانه جاری.

پاریس، ۳ اکتبر ۲۰۲۲

مجلس شورای اسلامی (۱۳۹۸) و کمیسیون حقوق بشر (۱۳۹۸)

(۱۳۹۸) و کمیسیون حقوق بشر (۱۳۹۸)

(۱۳۹۸) و کمیسیون حقوق بشر (۱۳۹۸)

(۱۳۹۸) و کمیسیون حقوق بشر (۱۳۹۸)

(۱۳۹۸) و کمیسیون حقوق بشر (۱۳۹۸)

جامعه دانشجویی و مبارز بین‌المللی به طور گسترده سکوت کرده است

اکنون یک ابراز همبستگی فراملیتی با زنان ایران
حیاتی است

به صداهای انقلاب فمینیستی ایران گوش بسپارید

در شانزدهم سپتامبر، پلیس امنیت اخلاقی جمهوری اسلامی ایران مهسا (ژینا) امینی، زن بیست و دو ساله‌ی کرد ایرانی را وحشیانه به قتل رساند. پس از دستگیری به‌خاطر حجاب به اصطلاح نامناسب، او به دفعات بسیار از ناحیه‌ی سر ضرب و شتم شده بود. این یکی از بسیار جنایات عامدانه و سازمان‌یافته‌ای است که حکومت آپارتاید جنسی در ایران مرتکب شده است. از زمان این جنایتِ حکومتی، مردم بسیاری از شهرهای ایران دست به اعتراض زده‌اند. این طغیان در سراسر کشور علاوه بر قتل وحشیانه‌ی مهسا، علیه ذات رژیم اسلامی نیز هست. مطالبه آشکار و رساست: پایانی بر حکومتی مذهب‌سالار که خشونت چندجانبه‌اش علیه بدن‌های به‌حاشیه‌رانده در مرگ مهسا تجلی کرده است. در برابر ترور و سرکوب، ما شاهد انقلاب فمنیستی ایران‌ایم که از آتش خشم قتل مهسا (ژینا) امینی شعله می‌کشد. معترضان با الهام از جنبش کردها فریاد «زن، زندگی، آزادی» سر می‌دهند. قیام مردمی، بدن‌های رقصانِ بی‌حجاب و حجاب‌سوزان معترضان را با استفاده از نیروهای یگان ویژه‌ی تحت حمایت حکومت، قطعی اینترنت، شلیک گاز اشک‌آور، دستگیری‌های گسترده و کشتار وحشیانه به‌طور خشونت‌باری سرکوب کرده‌اند.

با این همه، جامعه‌ی دانشگاهی و کنشگران سراسر جهان همچنان در قبال وقایع ایران فارغ‌البال سکوت پیشه کرده‌اند. بحران ایران را دو چارچوب تقلیل‌گرا و در عین حال هژمونیکی زیر منگنه گذاشته است که یکی در رسانه‌ها و دیگری در دانشگاه فعال است. از یک سو، تاریخ طولانی سرکوب استعماری به همراه خیزش اخیر بیگانه‌هراسی، نژادپرستی و گفتارهای جنسیت‌ستیز در غرب مباحثی چندوجهی از قبیل حجاب را به مباحثی فرهنگی تقلیل داده است. به‌خصوص، ترس از تغذیه‌ی ایدئولوژی‌های جنسیت‌ستیز در غرب راه را بر صداهای پیشرو در شمال جهان به منظور اعلام همبستگی همه‌جانبه با مبارزات مردمی در خاورمیانه و دیگر کشورهای مسلمان‌نشین سد کرده است. از سوی دیگر، رویکرد موسوم به پیشرو و نو-شرق‌گرا تقدیرها و سوژکتیویته‌های مندرج در پس‌زمینه‌ی غربی، به‌خصوص مناطق خاورمیانه و شمال آفریقا را نادیده می‌گیرد. این چارچوب‌ها مقاومت‌های فمنیست‌ها و دگرباشان ایرانی را به کنار رانده است. سرکوب چندلایه و مبارزات آنان تنها به این شرط ناشناخته باقی نمی‌ماند و نادیده انگاشته نمی‌شود که مبارزاتشان یا با مباحث غربی پیوند بخورد و/یا این‌که آنان از نگاه خیره‌ی نو-شرق‌گرایی دیده شوند.

در برابر و فراتر از این گرایشهای تقلیل‌گرا، ما جمعی از کنشگران—دانشگاهیان فمینیست از جوامع فمینیستی بین‌المللی می‌خواهیم تا در ایجاد همبستگی با زنان و به‌حاشیه‌رانندگان ایران به ما بپیوندند. مبارزات خواهران ما در ایران توأمان از توسعه‌ی تاریخی روابط قدرت جوامع به‌اصطلاح اسلامی و همین‌طور بحران‌های معاصرِ بازتولیدِ روابط اجتماعی در سرمایه‌داری جهانی ریشه می‌گیرد. ما بر برنامه‌ای دگرپاش-فمینیستی، ضدسرمایه‌داری و ضدفاشیستی پای می‌فشاریم که مبارزات یارانمان در ایران را به مباحثی که ما در شمال جهان با آن روبه‌رویم تقلیل ندهد. بلکه لازم است این مبارزات را بر بستر نبرد مستمر و پیوسته بر سر تشخیص مبارزات مشترکمان ببینیم. ایجاد و دوام پیوستگی‌ای از این جنس مستلزم تشخیص مبارزات مشترکی است که زنان و دیگر بدن‌های به‌حاشیه‌رانده‌ی کشورهای هم‌چون ایران و کشورهای تحت سیطره‌ی مذهب‌گرایی اسلامیِ جاری تجربه می‌کنند. اکنون یک ابراز همبستگی فراملیتی محکم با زنان و بدن‌های به‌حاشیه‌رانده‌ی ایران بیش‌تر از هر زمان حیاتی است.

اسامی برخی از امضاکنندگان:

ژاک رانسیر، جودیت باتلر، مایکل هارت، کاترین مالابو، آنجلا دیویس..

[متن به زبان فرانسه](#)

[متن به زبان انگلیسی](#)

متن ترجمه فارسی از سایت اخبار روز برگرفته شده است.

اسناد درز کرده نشان دهنده
دستور از سطوح بالا برای سرکوب
«ب_____دون
معتضان ایرانی است.»
رحم»

سازمان عفو بین الملل
۸ مهر ۱۴۰۱ - ۳۰ سپتامبر ۲۰۲۲

صحنه ای از یک ویدئو که معترضان از لحظه شلیک توسط نیروهای امنیتی منتشر کرده اند

سازمان حقوق بشری عفو بین‌الملل به اسنادی رسمی دست یافته که نشان می‌دهد بالاترین نهاد نظامی ایران به فرماندهان نیروهای مسلح در همه استان‌ها دستور داده به طور «قاطع و جدی» با معترضانی که در پی مرگ مهسا امینی به خیابان‌ها آمده اند برخورد کنند.

این سازمان از جامعه بین‌المللی می‌خواهد برای جلوگیری از کشته شدن شمار بیشتری از شهروندان ایرانی، از صدور بیانیه فراتر روند و اقدامات عملی انجام دهند.

به گفته عفو بین‌الملل این سند درز رفته نشان می‌دهد که مقام‌ها قصد دارند به طور سیستماتیک اعتراضات را به هر قیمتی سرکوب کنند.

عفو بین‌الملل می‌گوید که تاکنون هویت ۵۲ قربانی مشخص شده و صدها نفر هم مجروح شده‌اند.

عفو بین‌الملل می‌گوید شواهد نشان می‌دهد که مقام‌های جمهوری

اسلامی با استقرار اعضای سپاه پاسداران، نیروی شبه نظامی بسیج، فرماندهی انتظامی جمهوری اسلامی ایران (فراجا)، پلیس ضدشورش، و نیروهای لباس شخصی به مقابله ظالمانه با اعتراضات پرداخته‌اند.

این سازمان همچنین شواهدی از استفاده گسترده نیروهای امنیتی ایران از نیروی مرگبار و تفنگ علیه معترضان یافته است.

اگنس کالامارد، دبیرکل عفو بین‌الملل، می‌نویسد: «مقام‌های ایرانی آگاهانه تصمیم گرفتند به کسانی که برای بیان خشم خود از چند دهه سرکوب و بی‌عدالتی به خیابان‌ها آمده‌اند آسیب برسانند یا آنها را بکشند. در حالی که آفت کهنه مصونیت سیستماتیک در ایران وجود دارد، در این دور از خونریزی‌ها، ده‌ها مرد، زن و کودک به طور غیرقانونی کشته شده‌اند.»

«بدون یک اقدام جمعی مصمم از سوی جامعه بین‌المللی، که باید از صرف بیانیه‌هایی دایر بر محکومیت فراتر رود، افراد بی‌شمار دیگری با خطر مرگ، قطع عضو، شکنجه، تعرض جنسی یا افتادن پشت میله‌های زندان فقط به خاطر شرکت در تظاهرات روبرو هستند. اسناد درز رفته که عفو بین‌الملل به آنها دست یافته نیاز به تحقیقات مستقل بین‌المللی و مکانیسم حسابرسی را برجسته می‌کند.»

این سازمان می‌نویسد که براساس روایات شاهدان عینی و شواهد صوتی-تصویری هیچ یک از ۵۲ قربانی شناسایی شده، هیچ گونه تهدیدی جانی یا خطر جراحت جدی که استفاده از تفنگ علیه آنها را توجیه کند متوجه کسی نمی‌کردند.

«انکار دولتی و لاپوشانی بعد از یک هفته کشتار»

عفو بین‌الملل می‌گوید به یک کپی درزکرده یک سند رسمی دست یافته که نشان می‌دهد در روز ۲۱ سپتامبر ۲۰۲۲، ستاد کل نیروهای مسلح حکمی را میان فرماندهان در همه استان‌ها توزیع کرد که دستور می‌داد «با هرگونه اغتشاش توسط آشوب‌گران و ضدانقلاب برخورد قاطع و جدی کنند.»

این سازمان می‌نویسد: «عصر همان روز، استفاده مرگبار از قوه قهریه در سراسر کشور اوج گرفت به طوری که ده‌ها مرد، زن و کودک فقط در یک شب کشته شدند.»

یک سند درز کرده دیگر نشان می دهد که در روز ۲۳ سپتامبر فرمانده نیروهای مسلح استان مازندران به نیروهای امنیتی در همه شهرهای بزرگ و کوچک دستور «برخورد بدون رحم و در حد مرگ» علیه کسانی داد که «هرگونه آشوبگر و ضدانقلاب» توصیف شدند.

همان شب بود که خبرهای زیادی از کشته شدن مردم در شهرهای مختلف مازندران مخابره شد.

مقام های حکومت ایران به سرعت به معترضان برچسب «اغتشاشگر» می زنند. این درحالی است که هرگز مجوز برای راهپیمایی غیرحکومتی صادر نمی شود.

عفو بین الملل تاکنون نام ۵۲ نفر از کشته شدگان را ثبت کرده است، از جمله پنج زن و حداقل پنج کودک که از ۱۹ تا ۲۵ سپتامبر به دست نیروهای امنیتی کشته شده اند. دو سوم آمار مرگ (حداقل ۳۴ نفر) به روز چهارشنبه ۲۱ سپتامبر مربوط می شود اما عفو بین الملل می افزاید که آمار واقعی کشته ها خیلی بالاتر است و به تلاش برای شناسایی قربانیان ادامه می دهد.

به گفته این سازمان بررسی عکس ها و ویدئوها نشان می دهد که بیشتر قربانیان در اثر شلیک گلوله جنگی کشته شده اند. حداقل سه مرد و دو زن در اثر شلیک ساچمه های فلزی از فاصله نزدیک کشته شده اند و یک دختر ۱۶ ساله به نام سارینا اسماعیل زاده بعد از ضربات شدید به ناحیه سر با باتوم کشته شد.

عفو بین الملل می گوید مقام های جمهوری اسلامی در تلاشی برای سلب مسئولیت خود در این قتل ها، روایت های دروغینی را درباره قربانیان منتشر کرده اند و سعی کرده اند آنها را «خطرناک» و «افرادی خشن» نشان دهند یا ادعا کرده اند که توسط «اغتشاشگران» کشته شده اند.

این سازمان می افزاید: «مقام ها همچنین خانواده های قربانیان را مرعوب کرده و آزار داده اند تا آنها را وادار به سکوت کنند یا در صورت ضبط ویدئو برای نسبت دادن مسئولیت مرگ عزیزانشان به «اغتشاشگرانی» که برای «دشمنان» جمهوری اسلامی کار می کنند، به آنها قول پرداخت غرامت مالی داده اند.»

«شکنجه و بدرفتاری با معترضان»

عفو بین الملل می گوید که شواهدی از شکنجه و سایر بدرفتاری‌ها در سطح گسترده توسط نیروهای امنیتی از جمله ضرب معترضان و رهگذران یافته است. این سازمان همچنین تعرض جنسی و سایر اشکال خشونت جنسی براساس جنسیت، از جمله موارد گرفتن پستان زنان توسط نیروهای امنیتی یا کشیدن خشونت آمیز موی سر بعد از برداشتن حجاب در تظاهرات را ثبت کرده است.

یک معترض در اصفهان روز ۲۸ سپتامبر به عفو بین الملل گفت: «من شاهد کتک خوردن معترضان بودم. شب قبل، دوستانم شرح دادند که چطور یک زن (معترض) از مو روی زمین کشیده شد. لباس هایش داشت در می آمد و نیروهای امنیتی او را از مو می کشیدند...»

او افزود: «دو شب قبل، چندین نفر از دوستانم با باتوم کتک خوردند. یکی از آنها، که حالا دست و پایش کبود شده به من گفت که نیروهای امنیتی آنها را در یک کوچه احاطه کردند و با باتوم زدند. یکی از نیروهای امنیتی گفت 'حالا بیایید با تیر به پایشان شلیک کنیم' و یک مامور دیگر گفت 'نه بیایید برویم'. خیلی بیرحم اند.»

عفو بین الملل می نویسد «تصاویر و گزارش هایی را دیده که حاکیست بعضی از معترضان دست به خشونت زده اند. با این حال عفو بین الملل تاکید می کند که اعمال خشونت آمیز توسط گروه کوچکی از معترضان استفاده از نیروی مرگبار علیه آنها را توجیه نمی کند.»

این سازمان توضیح می دهد که براساس قوانین و استانداردهای حقوق بشر بین المللی «حتی اگر معترضان دست به خشونت بزنند، مقام های پلیس باید مطمئن شوند که افرادی که رفتاری صلح آمیز دارند بتوانند به اعتراض خود ادامه دهند بدون آنکه با مداخله یا ارباب نیروهای امنیتی روبرو شوند.»

«هر گونه استفاده از زور در واکنش به چنین خشونتی همیشه باید تابع این اصول باشد: قانونی باشد، ضروری باشد و در تطابق با قوانین بین المللی متناسب باشد. نیروهای امنیتی نباید از تفنگ به جز برای حفاظت از خود یا دیگران در برابر خطر آنی مرگ یا جراحت جدی استفاده کنند، آن هم فقط زمانی که روشهای کم خطرتر برای نجات جان کافی نیست.»

چهار کودک میان کشته‌شدگان اعتراضات ایران

سازمان عفو بین‌الملل

سازمان عفو بین‌الملل در گزارشی از سرکوب اعتراضات ایران با ثبت بیش از ۳۰ قربانی، از کشته شدن دست‌کم چهار کودک در اعتراضات اخیر خبر داده است.
بنا به این گزارش، اسامی و هویت ۲۲ مرد، چهار زن و چهار کودک کشته‌شده ثبت شده است.

عفو بین‌الملل تاکید کرده که در حال تحقیق روی موارد بیشتری از گزارش کشته شدن معترضان است و باور دارد که آمار واقعی بیش از این است.

هبه مرایف، مدیر بخش خاورمیانه و شمال آفریقا در این سازمان حقوق بشری، خواهان آن شده است که از طریق سازمان ملل یک کمیته تحقیق مستقل درباره وقایع ایران تشکیل شود. دبیرکل سازمان ملل از نیروهای امنیتی ایران خواسته تا از خشونت «غیرضروری و نامتناسب» خودداری کنند.

عفو بین‌الملل تنها در چهارشنبه شب ۱۹ مورد از کشته شدن معترضان به ضرب گلوله ماموران را ثبت کرده است.

این سازمان نیروهای امنیتی ایران، شامل سپاه، بسیج و ماموران لباس شخصی را متهم کرده است که به طور «عامدانه و غیرقانونی» معترضان را هدف گلوله قرار داده‌اند.

ویدئوهای منتشرشده از اعتراضات در موارد متعدد ماموران ایرانی را در حال تیراندازی به سوی معترضان با تفنگ، تفنگ ساچمه‌ای و اسلحه کمری نشان می‌دهد. در عموم این موارد به نظر می‌رسد که معترضان مسلح باشند، هرچند در بسیاری از تجمع‌های اخیر معترضان در برابر نیروهای امنیتی از خود دفاع می‌کنند و با آنان درگیر می‌شوند.

پدر میلان حقیقی، مرد جوان ۲۱ ساله‌ای که در اعتراضات اشنویه کشته شد، به عفو بین‌الملل گفته: «انتظار مردم از سازمان ملل این است که از ما و معترضان دفاع کند. من هم می‌توانم محکوم کنم، همه دنیا می‌تواند اینها را محکوم کند، اما این محکومیت چه فایده‌ای دارد؟»

هبه مرایف، از عفو بین‌الملل، گفته: «آمار فزاینده کشته‌شدگان نشانه نگران‌کننده‌ای از این است که مقام‌های ایرانی تا چه حد می‌توانند در تاریکی قطع اینترنت هجوم بی‌رحمانه‌ای بر جان انسان‌ها ببرند. چیزی به اسم تحقیق بی‌طرفانه در داخل ایران وجود ندارد. اعضای سازمان ملل باید از بیانیه‌های بی‌فایده فرا بروند و فریاد مدافعان حقوق بشر در ایران را بشنوند و فوراً مکانیسمی تحقیقی را سازمان ملل به راه بیندازند».

مطابق تحقیقات عفو بین‌الملل دستکم در ۱۱ استان ایران کسانی از میان معترضان یا رهگذران کشته شده‌اند. به نظر می‌رسد سرکوب در مناطق کردنشین شدیدتر بوده است.

اسامی کشته‌شدگان به روایت عفو بین الملل

آذربایجان غربی: صدرالدین لیتانی، میلان حقیقی، دانش رهنما، امین معرفت ۱۶ ساله و عبدالله محمدپور ۱۷ ساله

مازندران: محسن محمدی، حنا نه کیا، حسینعلی کیا، مهرزاد عوضپور، محمد حسینخواه، میلاد زارع

کردستان: رضا لطفی، فریدون محمودی، فواد قدیمی و محسن محمدی

کرمانشاه: امیر فولادی، حسین محمدی و مینو مجیدی

البرز: حدیث نجفی و روزبه خادمی

کهگیلویه و بویراحمد: مهرداد بهنام اصل، پدرام
آذرنوش ۱۶ ساله که به گفته شاهدان عینی رهگذر بود
و در تیراندازی بی هدف ماموران کشته شد

گیلان: امیر نوروزی

سمنان: مهدی عسگری

تهران: محمد جواد فرمانی

ایلام: محسن قیصری

اصفهان: مهسا مگوی

۲ مهر ۱۴۰۱ - ۲۴ سپتامبر ۲۰۲۲

برگرفته از سایت بی بی سی به فارسی

جهان به سرکوب خونین اعتراضات
در ایران واکنش فوری نشان دهد

گزارش - ۳۱ شهریور ۱۳۹۸

عفو بین‌الملل، بامداد پنج‌شنبه، ۳۱ شهریور، اعلام کرد: «سرکوب خونین اعتراضات مردم ایران در پی جان باختن مهسا امینی در بازداشت پلیس، نیازمند اقدام فوری و ملموس جهانی است تا به مصونیتی که به مقامات جمهوری اسلامی اجازه داده به صورت گسترده به شکنجه، کشتار و اعدام‌های فرمایشی اقدام کنند، رسیدگی شود.»

دیانا الطحاوی، معاون مدیر خاورمیانه و شمال آفریقا در عفو بین‌الملل، گفت: «تازه‌ترین سرکوب وحشیانه اعتراضات در ایران، در حالی انجام می‌شود

که همزمان ابراهیم رئیسی، در سازمان ملل متحد سخنرانی می‌کند.»

در بیانیه این سازمان آمده است: «رهبرانی که به نمایندگی از کشور خود در مجمع عمومی سازمان ملل حاضر شده‌اند، باید از ایجاد یک مکانیسم مستقل رسیدگی و پاسخگویی حمایت کنند، تا حکومت ایران نتواند از مجازات و عواقب اعمالش بگریزد.»

اعتراضات ضدحکومتی در ایران که شروع آن با قتل مهسا (ژینا) امینی آغاز شد، برای پنجمین شب متوالی ادامه یافت. در اغلب شهرهای ایران، تجمعات گسترده معترضان با خشونت نیروهای امنیتی روبرو شده است.

مهسا امینی، زن جوان کُرْد اهل سقز بود که سه‌شنبه ۲۲ شهریور در تهران توسط گشت ارشاد بازداشت شد و سه روز بعد در اثر جراحات وارده در اثر شکنجه در بیمارستان کسری تهران جان باخت.

عفو بین‌الملل در بیانیه خود اعلام کرد که به تازگی با کشته‌شدن مهسا امینی، حکومت با رگبار گلوله با «معترضان به قتل او» برخورد می‌کند.

بیانیه تاکید دارد مصونیت از مجازات، به جمهوری اسلامی اجازه داده که «شکنجه‌های گسترده، اعدام‌های فراقانونی و دیگر قتل‌های غیرقانونی توسط مقام‌های ایرانی در پشت دیوارهای زندان» را بی‌وقفه ادامه دهد.

طبق اعلام «شبکه حقوق بشر کردستان»، در جریان اعتراضات تا کنون ده شهروند به نام‌های محسن محمدی، فریدون محمودی، رضا لطفی، فرجاد درویشی، زکریا خیال، فواد قدیمی، مینو مجیدی، دانش راهنما، صدرالدین لیتان و امین معروفی تنها در شهرهای کردنشین در نتیجه تیراندازی نیروهای امنیتی کشته شده‌اند.

هنوز آمار دقیقی از تعداد جان‌باخته‌گان و زخمی‌ها

در دیگر شهرهای ایران منتشر نشده است.

گزارشها نشان می‌دهد به‌رغم سرکوب شدید نیروهای امنیتی، اعتراضها در ایران کماکان در حال گسترش است. دسترسی به اینترنت محدود و گزارشهای پرشماری از قطع کامل شبکه اجتماعی اینستاگرام منتشر شده است.

برگرفته از سایت اخبار روز